

**הנושת חבריו החיילים
נהרגו לנגד עיניו
בחדש מאי 2004
בדרום רצועת עזה.
הוא עצמו נפצע קשה
מאוד ואובחן כהלום
קרב. שמונה שנים
חלפו מאז ורק
לאחרונה מצליח
אברהם שרווד מקרית
אתא, 28, להשתקם
מבחינה נפשית.
"הייתי כמו סטייק חי
עם הרבה דם... נפלתי
בין הכיסאות... המדינה
לא ידעה איך לשקם
אותי...". היום הוא
יכול קצת לחייך**

חון לא הבין עד כמה המצב שלי קשה, והפנו אותי למסגרות שיקום שפשוט לא התאימו לי. ככה זה נמשך שש שנים.

"עברתי כמדריך בבית קסלר בקרית חיים כרכו תוכנית קפה דילמה, כמטפל בבית חוסן כחיפה והייתי צריך להרים קשישים כשהיד שלי חצי משותקת. עברתי בארכיון בית החולים רמב"ם וראיתי תיקים של ילדים חולים ממחלקה אונקולוגית וזה עשה לי רע מאוד. הייתי במחנה סנג'ין באוגרה שאחראית על חיילי מילר-אים וזה עשה לי עוד יותר רע.

"לצר זה יש את הטיפול התרופתי בכרורים, שיטות מריטציה, טיפולים במים, אימון טיפולי בחדר מדוץ במזרונים, טיפול בחשיפה ממושכת שמתפלת בפה, רייקי ועוד. שום דבר לא עזר ולא התאים. עד שמצאתי קבוצת העצמה של אלון גל למטופלי הלם קרב. העוברת הסוציאלית אמרה לי שאני צריך לבחור בין זה לבין טיפולים פסיכיאטריים, אז נאלצתי לוותר."

הכין עבודה לחברי הכנסת

לפני שנתיים מקבל שוורד קול קורא לנכה צה"ל ובו פנייה של ח"כ יואל חסון מקרימה, שמקים וערה בכנסת לבריכת הטיפול בפגועי הלם קרב ונכי צה"ל. שוורד מחליט להשתתף בוועדה ומכין עבודה מפורטת על כל סוגי השיקום שיש למשרד הביטחון להציע ולמי זה מתאים. חברי הוועדה המומים ומכאן הוא מתחיל תהליך אחר.

שרווד: "התחלתי להבין שלא כל טיפול של פוסט-טראומה מתאים לכל בן אדם. אחרי שעברתי כל מיני שיקומים החלטתי לבוא ולהסביר להם שמשרד הביטחון צריך לתפור חליפת שיקום לכל הלום קרב בנפרד. במקביל קיבלתי תמיכה מחונך שמגיע אלי פעמיים בשבוע לשוחח ולצאת מהבית ואי-מצתי כלב בשם קטשופ."

עזרה בהתגברות עוד דורב וייס הרטי

סמל אימן גריר, סמל ליאור וינסקי, סמל זאוד סמייליב ואלעד כהן.

הוא עצמו היה בעמדת אבטחה מחוץ לנגמ"ש, נפצע קשה מאוד ותהליך פינוי תחת אש נמשך חמש שעות.

שוורד: "הזיכרון שלי נפגע, חבריי כתבו לי מה שקרה באירוע. הרגשתי חבטה רצינית על הנגמחון כאילו אגרוף היכה בנו. העיניים שלי צרבו ונעצמו מתוך אינסטינקט, אני מניח שמעוצמת הפיצוץ איברתי את השמיעה למספר שניות. הייתי בטוח שהפגיי-עה הייתה בנו. החלל שבו עמרתי היה שחור מפיח ולא ניתן היה לראות כלום למשך שניות ארוכות. כל זמן ההתרחשות, הוריעו בקשר את המשפט המצמרר מכל 40' לא קיים יותר'. הסתכלתי לכיוון הנגמ"ש, שלפני הפיצוץ עמד במרחק מטרים ספורים מאיתנו. הנגמ"ש פשוט התאדה. עשיתי סריקת מבט, וחשבתי שאולי הוא נסע במהירות לכיוון כלשהו אחרי ששמע את הפיצוץ. ספגתי פוסט-טראומה נוירולוגית, היו לי כאבי תופת ביד, הרגשה של יד שפעם רותחת ופעם קפואה, הייתי מוגדר כפרח קל.

"עברתי שיקום בבית החולים עשר בכרמל. אני סובל מצפצופים באוזניים. כמו זנבונים שכל היום תקועים במוח. אי אפשר לישון כמו שצריך. עברתי ניתוחים ביד שמאל והשתללות עור שלקחו לי מידך שמאל ויש לי פגיעה עצבית. הייתי כמו סטייק חי עם הרבה דם."

"משרד הביטחון לא הבין"

"בהתחלה העדפתי להרחיק את הסיטום ולא שתפתי פעולה עם קב"ן. אי אפשר לצאת מהלם קרב בייחוד כלילה. אני לא יכול לשמוע רעש, לא עולה על רכבות, לא יכול להיות עם יותר מדי אנשים בחדר. משרד הביט-

דיוק לפני שמונה שנים, בחדש מאי 2004, נפצע אברהם שרווד, חייל בגבעתי, תי, ב"אסון הנגמ"שים בציר פילדסי בדרום רצועת עזה. הנגמ"ש שלו חטף פגיעה ישירה. כל חמשת חבריו נהרגו ורק הוא ניצל.

הוא נפצע באורח קשה בידו השמאלית,

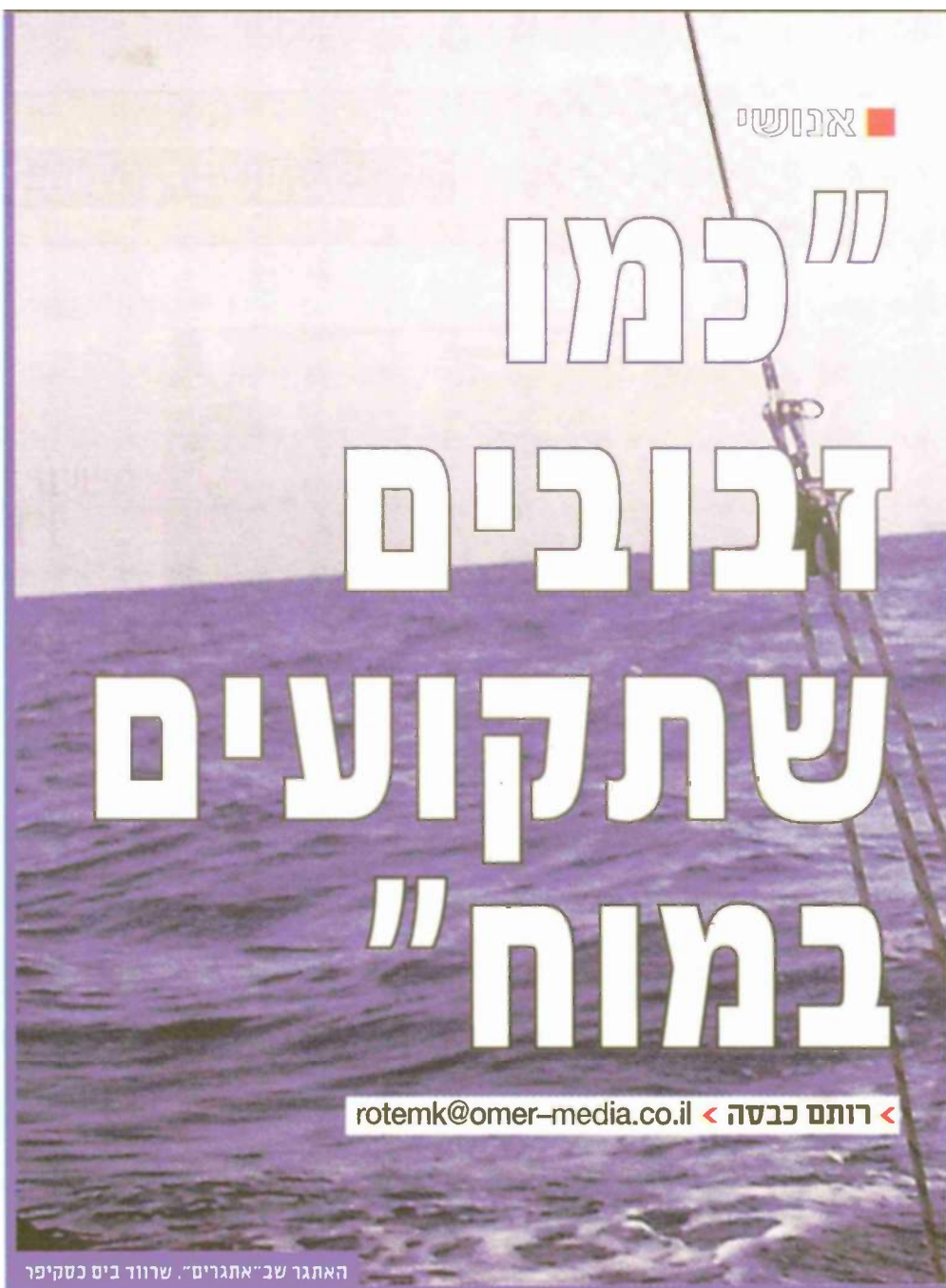
עבר סררת ניתוחים והשתלות עור, שמיעתו נפגעה מהרי הפיצר צים ואובחן גם כמי שסובל מהלם קרב. נקבעו לו גם 81 אחוזי נכות.

מאז האירוע הוא נלחם שרווד, היום בן 28, על זכותו לקבל טיפול מתאים כנפגע הלם קרב. הוא מתגורר עם אביו בקרית אתא בבית צנוע, מבלה את רוב זמנו בחדרו המרווח שקירותיו מקושטים בסמלים וסיסמאות של חטיבת גבעתי, דגלי ישראל ואפילו תמונות ארכימדס וניוטון. לפני האסון הוא תכנן ללמוד מדעים אחרי השירות.

במרוצת השנים ניסה משרד הביטחון לשקמו, אך מאחר שמדר בר בפגיעה משולבת פיזית ונפשית, השיקום נכשל. הרצון העז של משרד הביטחון להעמיד חייל צעיר על רגליו רק האטו את ההתקדמות. השיקומים שקיבל לא ענו לדבריו על צרכיו. עד שפגש בעו"ר מידב וייס קרטיה שהציעה לייצגו בהתנדבות.

כתום מאבק משפטי בן שנתיים, ראש היחידה הארצית לשירר תי שיקום של משרד הביטחון, זאב וייסמן, אישר לשרווד תגמול נצרך חודשי גבוה של 10,000 שקלים. בכך הוא מוכר כלא כשיר לעבודה והמענק החודשי יאפשר לו להתקיים בכבוד למרות פציעתו הקשה.

שרווד מגולל סיפור אישי משפחתי מורכב. הוריו גרושים, אמו התחזקה במבחנה רתית וכיום קשריו עימה רופפים. הוא למד בשיבת הסדר רוח צפונית בקרית אתא והתגייס לגבעתי. הוא שירת זמן קצר יחסית בגוש קטיף וציר פילדפי. באירוע ההיתק-לות עם המחבלים בשנת 2004 נהרגו המפקד סגן אביב חקאני, רב

אנושי

"כמו זבובים שתקועים במוח"

רועם כבסה < rotemk@omer-media.co.il

האתגר שב"אתגרים". שרודד בים נסקיפר

מות להם. לא ראו את אברהם מול העיניים. הוא היה כמו בובה על חוטים."

שרודד מצא סוג של תרפיה ומנוחה בעמור תת אתגרים שמפעילה תוכנית בשם "הספינה השטה" לנפגעי פוסט-טראומה בשיתוף משרד הבריאות. המדריך המוביל בפרויקט הוא בעצמו פרודי שני ממלחמת יום הכיפורים, יואב בן רוד, שעבר תהליך של שיקום במסגרת פעילות שיט באתגרים. תוכנית הפעילות של הקבוצות כוללת מפגשים שבועיים של פעילות שיט אתגרית.

היציאה אל הים הפתוח, מזמנת התמודדות וחדשות שמאתגרות את תחושת חוסר האונים וההסתגרות בבית. ההישג הגדול ביותר של הפרויקט הוא השתתפות הקבוצה בקורס סקיפרים (משיטי יאכטות), שמקנה להם בסופו של תהליך תעודת סקיפר.

האושר - באגודת אתגרים

שרודד: "את האושר שלי מצאתי בעמותת אתגרים. לקח לי שנתיים לעבור קורס משיטי יאכטות שלכל אחר לוקח שמונה חודשים. עכשיו אני מנסה ללמוד קשר רדיו, אבל לא מצליח להתרכז. יש כל הזמן את המלחמה הפנימית, עם תרופות שאני לוקח, שאני לא יודע האם הן עושות טוב או לא.

"פרויקט הספינה שטה מתאים מאוד לשיקום בנפגעי פוסט-טראומה. זה משהו שהציל אותי. אנו נפגשים הלומי קרב מכל הגילאים וגם פרודי שבי. מצאנו את הים כמפלט ותרפיה. איתם הכנתי שהגיל זה רק תרגיל. לכולם אותן בעיות, ויחד אנחנו מנסים להתמודד איתן."

"שיקום זה תהליך אינדבידואלי, נכון שהסימפטומים דומים אבל פוסט-טראומה נמדדת אצל כל אחד באופן אחר. לא ידעתי לאן לפנות. אני הרי סומך על המערכת שיוודעת הכי טוב ואין לי טענות לצבא. הם פשוט ראו חייל צעיר ורצו לשקם אותו בכל דרך. אבל זה רק על פניו. מה שאני עובר אני לא מאחל לאף אחר."

חברי הוועדה בכנסת פנו ליו"ד לשכת עורכי הדין לשעבר בצפון, עו"ד חלי בן ארי. זה הפנה את שרודד לעו"ד מרב וייס קרטיה, מומי חית בייצוג נכי צה"ל ממשרד עורכי הדין שרון, וייס קרטיה מחיפה, שלקחה את ייצוג התיק בהתנדבות.

עו"ד קרטיה מלווה את שרודד ומשתתפת בראיון: "ידעתי שיש המון עבודה בתיק הזה. במשך שנתיים התגלגלנו בוועדות. ועדה ראשונה קבעה שהוא לא כשיר לעבודה לחצי שנה בלבד והגשנו בקשה נוספת שקבעה שהוא יכול לקבל תגמול נצרך לשנתיים.

"ניסיונות השיקום נכשלו"

"פתאום אחרי חודש זימנו אותי ואמרו שהם חזרו בהם מההחלטה. תגמול כספי הוא החלטה קשה שלא ממחרים לתת לפגועים מתחת לגיל 30. אברהם עבר שש שנים של ניסיונות שיקום שכשלו ורק אז הרים ידיים. החלטה בבקשה לתגמול נצרך צריכה להינתן תוך 45 יום. במקרה זה היא ניתנה לאחר שנתיים ונקבע לגביו כי אינו מסוגל לעבוד עוד. צריך לראות כאן את הפרט, אנשים שקרה להם אסון והם נאבקים כרי להתגבר במסגרות שלא מתאי"